

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های ناپایداری زیست محیطی در کلان شهر اهواز

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 41، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مصطفی محمدی ده چشمه - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

محمد علی فیروزی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

جعفر سعیدی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

امروزه تداوم رشد شهرنشینی، به ویژه با شکل و کارکردی که در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران دارد، هشدار بر ناپایداری شهرنشینی است. برای حفظ پایداری اکوسیستم شهری، وظیفه انسان بهره مندی پایدار از محیط زیست شهری و پیشگیری از انواع آلاینده های زیست محیطی در شهرهاست. تحقیق حاضر، از نوع کاربردی و روش آن توصیفی-تحلیلی است. هدف تحقیق، ارزیابی و اولویت بندی شاخص های ناپایداری زیست محیطی در کلان شهر اهواز است. برای دستیابی به هدف مذکور، فرایند تبدیل معیارها به شاخص های کمی انجام شد و شاخص و زیرشاخص ها در چارچوب مدل تحلیل سلسله مراتبی AHP، وزن دهی شدند. همچنین، برای تحلیل مکانی-فضایی داده ها، از نرم افزار GIS استفاده شده است. در این تحقیق، مهم ترین معیارهای تبیینی برای ارزیابی ناپایداری زیست محیطی، عبارت اند از: آلودگی صدا، آلودگی خاک، آلودگی هوا، آلودگی آب، آلودگی صنعتی و آلودگی پسماندهای شهری. یافته های تحقیق، بیانگر آن است که اهواز بر اساس معیارهای تحت بررسی، در شرایط زیست محیطی ناپایداری قرار دارد و در بین معیارهای مذکور، مهم ترین عامل در ناپایداری زیست محیطی اهواز، معیار آلودگی هوا با وزن نهایی (۲۸۰/۰) شناخته شد.

کلمات کلیدی:

اکوسیستم شهری، رشد شهرنشینی، کلان شهر اهواز، محیط زیست شهری، ناپایداری زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578412>

